

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 232.788 van 29 oktober 2015

in de zaak A. 216.043/XII-7893

In zake: de NV IVECO BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Philip Peerens en Stéphane Willemart
kantoor houdend te 1170 Brussel
Vorstlaan 100
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Julie Vanhoenacker
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsessesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. de NV MAN TRUCK & BUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

2. de NV VOLVO GROUP BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Seghers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouterhof - Kouter 7 A /1
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Rogge

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, elektronisch ingesteld op 3 juni 2015 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“1. De beslissing van [het Vlaamse Gewest] dd. 19 mei 2015 zoals gevoegd bij de brief van dezelfde datum van het Agentschap Facilitair Bedrijf van de Vlaamse Overheid, waarbij wordt beslist om de offerte van [de nv Iveco Belgium] voor PERCEEL 1 van de overheidsopdracht ‘voor het aankopen van vrachtwagens voor de Vlaamse Overheid’ nietig te verklaren, onregelmatig te verklaren en te weren, en om de opdracht te gunnen aan Daf Trucks Vlaanderen nv;

2. De beslissing van [het Vlaamse Gewest] dd. 19 mei 2015 zoals gevoegd bij de brief van dezelfde datum van het Agentschap Facilitair Bedrijf van de Vlaamse Overheid, waarbij wordt beslist om de offerte van [de nv Iveco Belgium] voor PERCEEL 2 van de overheidsopdracht ‘voor het aankopen van vrachtwagens voor de Vlaamse Overheid’ nietig te verklaren, onregelmatig te verklaren en te weren, en om de opdracht te gunnen aan Volvo Group Belgium nv;

3. De beslissing van [het Vlaamse Gewest] dd. 19 mei 2015 zoals gevoegd bij de brief van dezelfde datum van het Agentschap Facilitair Bedrijf van de Vlaamse Overheid, waarbij wordt beslist om de offerte van [de nv Iveco Belgium] voor PERCEEL 3 van de overheidsopdracht ‘voor het aankopen van vrachtwagens voor de Vlaamse Overheid’ nietig te verklaren, onregelmatig te verklaren en te weren, en om de opdracht te gunnen aan Volvo Group Belgium nv;

4. De beslissing van [het Vlaamse Gewest] dd. 19 mei 2015 zoals gevoegd bij de brief van dezelfde datum van het Agentschap Facilitair Bedrijf van de Vlaamse Overheid, waarbij wordt beslist om de offerte van [de nv Iveco Belgium] voor PERCEEL 5 van de overheidsopdracht ‘voor het aankopen van vrachtwagens voor de Vlaamse Overheid’ nietig te verklaren, onregelmatig te verklaren en te weren, en om de opdracht te gunnen aan MAN Truck & Bus nv”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van respectievelijk 2 en 3 juli 2015 hebben de nv MAN Truck & Bus en de nv Volvo Group Belgium gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philip Peerens, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten Patrick Peeters en Roeland Van Cleemput, die verschijnen voor de verwerende partij, advocaat Fabienne Martens, die loco advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Filip Rogge, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een open offerteaanvraag uit “voor het aankopen van vrachtwagens voor de Vlaamse overheid”, met besteknummer 2014/AFM/OO/25730.

De opdracht heeft als voorwerp de levering van vrachtwagens op afroep. Zij wordt op 26 mei 2014 bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen en op 30 mei 2014 in het Publicatieblad van de Europese Unie.

3.2. De overheidsopdracht is verdeeld in vijf percelen:

Perceel 1 : leveren van vrachtwagens 4x2 - MTM 9 ton;

Perceel 2: leveren van vrachtwagens 4x2 - MTM 12 ton;

Perceel 3 : leveren van vrachtwagens 4x2 - MTM 19 ton;

Perceel 4: leveren van vrachtwagens 4x4 - MTM 19 ton;

Perceel 5: leveren van vrachtwagens 6x2 - MTM 26 ton.

3.3. De verzoekende partij dient een offerte in voor de percelen 1,2, 3 en 5.

3.4. In het gunningsverslag van 4 mei 2015 wordt de offerte van de verzoekende partij voor elk van de percelen waarvoor zij had ingeschreven materieel onregelmatig en nietig verklaard.

3.5. In de gemotiveerde gunningsbeslissing van 19 mei 2015 wordt “de motivering en het besluit van het bovenvermelde gunningsverslag geheel [...] onderschreven” en wordt de opdracht gegund, wat betreft het perceel 1 aan de nv Daf Trucks Vlaanderen, wat betreft de percelen 2 en 3 aan de nv Volvo Group Belgium, en wat betreft het perceel 5 aan de nv MAN Truck & Bus.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 19 mei 2015 worden de gemotiveerde gunningsbeslissingen aan de verzoekende partij betekend.

IV. Tussenkost

4.1. De nv MAN Truck & Bus blijkt voordeel te halen uit de vierde bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

4.2. De nv Volvo Group Belgium blijkt voordeel te halen uit de tweede en de derde bestreden beslissingen heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

‡CJ KPOBCDD-BCCGBGV‡

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5.1. In een exceptie werpen zowel de verwerende partij als de eerste tussenkomende partij op dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is aangezien ze niet werd ingesteld volgens de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wettelijk voorgeschreven overeenkomstig artikel 15, tweede lid, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ (hierna : de wet van 17 juni 2013).

Beoordeling

5.2. De wet van 17 juni 2013 is van toepassing op de in het geding zijnde opdracht.

Artikel 15, tweede lid, van de wet van 17 juni 2013 verplicht een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van een aanbestedende instantie in de zin van artikel 14 nastreeft, tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid indien de Raad van State de verhaalinstantie is.

In de parlementaire voorbereiding bij de voornoemde wet van 17 juni 2013 wordt betreffende het verplicht beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid opgemerkt dat artikel 15 wat betreft die verplichting, artikel 65/15 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ ongewijzigd overneemt (Parl. St. Kamer 2012-13, nr. 53-2752/001, 26).

Bij dat artikel 65/15 werd in de parlementaire voorbereiding gesteld:

“In het tweede lid wordt verduidelijkt dat de vordering tot schorsing wordt ingediend volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid of in kort geding, al naargelang. Met de toevoeging van de woorden ‘al naargelang’ wordt bedoeld dat de indiene[r] niet langer de keuze heeft om de ene of de andere procedure te volgen. De indiener van een verhaal tegen

een beslissing van een aanbestedende instantie die ressorteert onder de rechtsmacht van de Raad van State dient voortaan verplicht een beroep te doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid als bedoeld in de gecoördineerde wetten op de Raad van State”. (*Parl. St. Kamer* 2009-10, nr. 52-2276/1, 30-31)

Aldus blijkt de wetgever voor wat betreft de gehele geschillenregeling inzake overheidsopdrachten het instellen van een gewone vordering tot schorsing te hebben uitgesloten.

5.3. Voorts vereist artikel 16, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ dat het opschrift van het verzoekschrift waarbij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingesteld de vermelding bevat dat de vordering is ingesteld “bij uiterst dringende noodzakelijkheid”. Wanneer het opschrift zulks niet vermeldt, wordt het verzoekschrift overeenkomstig artikel 16, § 1, tweede lid, behandeld als een gewone vordering tot schorsing.

5.4. De verzoekende partij blijkt haar beroep te hebben ingesteld met een gewone “vordering tot schorsing”, hoewel zij te dezen niet betwist dat de betrokken regeling betreffende de overheidsopdrachten van toepassing is.

Het opschrift van het door de verzoekende partij op 3 juni 2015 ingeleide verzoekschrift luidt immers: “vordering tot schorsing”. Het feit dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift onder titel “IV De gegrondheid van de vordering” verwijst naar artikel 15, tweede lid, van de wet van 17 juni 2013 dat bepaalt dat “de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend (wordt) ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid” zodat “te dezen dan ook enkel nog [dient] te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden”, volstaat niet opdat voldaan zou zijn aan de voormelde wettelijke voorschriften.

5.5. Uit het voorgaande dient dan ook te worden besloten dat de voorliggende vordering niet volgens de wettelijke voorschriften blijkt te zijn ingesteld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

De exceptie is gegrond. De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk.

VI. Kosten

6.1. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

6.2. Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De verzoeken van de nv MAN Truck & Bus en de nv Volvo Group Belgium tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 oktober 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Bovin